

medens derimod Overklassen vil faa Hovedindflydelsen. Jeg skal ikke trætte Dem med mange Tal, men gøre det saa kort som muligt og kun lige tilstrækkeligt til, at man kan indse, at dette er rigtigt. I København og Provinsbyerne er der valgt 856 Kommunalraadsmedlemmer. Deler man disse i 3 Dele, nemlig i de immaterielle Erhverv — hvad jeg vel nærmest vil kalde for Sagkundskaben —, handlende og selvstændige Haandværkere, og endelig i Lønarbejderne, saa besætter de immaterielle Erhverv, hvorunder hører Præster, Lærere, Embedsmænd — i væsentlig Grad juridiske — Læger, Sagførere, Redaktører, de 306 Pladser af de 856, altsaa 35,7 pCt. Disse mere eller mindre aandelige Arbejdere besætter altsaa over $\frac{1}{3}$ af Pladserne i Kommunalraadene i København og Provinsbyerne. Kommer man saa til de omstridte Erhverv, ser man, at de handlende og selvstændige Haandværkere, hvorunder regnes Fabrikanter, større næringsdrivende, Haandværksmestre, handlende og lignende, besætter 424 Pladser eller 49,5 pCt., medens Lønarbejdere, Haandværkssvende, Arbejds-mænd og lignende kun besætter 14,8 pCt. af Pladserne. De vil altsaa se, at de besiddende Klasser og Fagkundskaben har en overvejende Indflydelse, en langt større Indflydelse, end deres Antal berettiger dem til. Statistikken viser, at der ved Folketællingen i 1906 i alt var 415,002 Forsørgere. Deraf tilhørte de 41,904 de immaterielle Erhverv, det vil altsaa sige kun 10,1 pCt., medens deres Repræsentation beløber sig til 35,7 pCt.

De Erhverv, der altsaa er samlede i den anden Gruppe, har 74,273 Forsørgere og Hovedpersoner, og de har 424 eller 49,5 pCt. Pladser, medens deres Antal ifølge Folketællingen kun berettiger dem til 17,9 pCt. Man skulde ikke synes, at der her var noget at klage over. Gaar man saa over til Repræsentationen paa Landet, Sogneraadene, finder man, at der i alt er valgt 9,041 Sogneraadsmember. Af disse tilhører 424 eller 4,7 pCt. de immaterielle Erhverv. Handlende og selvstændige Haandværkere besætter 1,555 Pladser eller 17,2 pCt. Godsejere, Proprietærer og Forpagtere 208 eller 2,3 pCt., Gaardmænd 4,158 eller 46 pCt., og Husmænd og Boelsmænd 2,465 eller 27,3 pCt. Lønarbejderne besætter kun 2,5 pCt. af Pladserne. Man vil heraf se, at de jordbesiddende Klasser raader over de 76,6 pCt. af samtlige Sogneraadpladser. Det synes altsaa, at der ogsaa her er taget alle Hensyn, saaledes at man ikke kan sige, at en Forandring, der baserer Lands-

tingsvalgene paa disse Forsamlinger, hvis Sammensætning jeg her har oplyst, kan være rystende for nogen som helst Grundvold. Den højtærede Konseilspræsident omtalte et Møde, som de, der mener sig at repræsentere Sagkundskaben og Erhvervene, fornylig har holdt, og det maatte maaske ogsaa være mig tilladt at omtale det lidt. Paa dette Møde var jo Sagkundskaben og Erhvervene det bærende, der krævedes Adgangskort, og der var Vagt ved Indgangen, saaledes at ikke nogen, der ikke havde Sagkundskab eller Erhverv eller anden lignende Rettighed, kunde slippe ind, saa Sagkundskaben var jo ganske dominerende paa Mødet. Men den højtærede Konseilspræsident paaviste, at der paa dette Møde ikke var fremkommet et eneste praktisk Vink til Sagens Løsning, og det er rigtigt. Læser man de Taler igennem, der blev holdte der, vil man se, at praktiske og fornuftige Vink med Hensyn til, hvorledes den Sag skulde løses, gives der ikke noget af. Der raabes saa tidt overfor os Socialdemokrater, at vi bevæger os i Fraser, og at vi driver Agitation, men jeg vil sige, der var sandelig ingen Mangel paa Fraser eller paa Agitation paa dette Møde. Man behøver blot at tage et Par Stykker af de Ytringer, der faldt, som f. Eks. da en Taler stiller sig op og raaber med harmdirrende Stemme ud over Forsamlingen: Skal det hvide Kors slettes af Dannebrog? Skal vi marchere frem under en rød Klud? Blot man ser denne Sætning lidt efter, vil man se, hvilken uhyre stor Frase det er. Og hvor meget bygger den med paa Sagen? Hvad ligger der i den af praktisk og nyttigt? Ingenting. Jeg har kæmpet under den røde Fane i snart en Menneskealder. Den har staaet som Samlingsmærke for min Stand, og jeg ærer den og elsker den. Men samtidig vil jeg og enhver Socialdemokrat indrømme, at Dannebrog er vort Lands Mærke. Møder man det i Udlandet, bliver man glad derved, det bringer en ligesom Bud hjemme fra Folket og Landet, man tilhører. Det er vort Folks og vort Lands Mærke, og jeg tror ikke, nogen kunde finde paa at vanhellige det eller paa nogen Maade drage det nedad eller rive det hvide Kors af det. Ved vore Fester — og vi holder jo store Folkefester af og til — vil man se, at vi benytter det til at pynte vore Festpladser og Festlokaler. Det viser dog ikke noget Had. Men hvad er det da for en ophidsende Frase at kaste en saadan Beskyldning ud imod Arbejderstanden, som ved lovlige Midler og under sit Fællesmærke søger at naa